

Domov je tam, kde mohu zdravě bydlet bez plísní

ROZHOVOR S ING. PETREM ČELIŠEM, ODBORNÍKEM NA ŘEŠENÍ PROBLÉMŮ S VLHKÝM ZDIVEM A MAJITELEM PATENTU NA **BIOKLIMATICKÉ MATERIÁLY**, KTERÉ PRŮ TRVALE VYMÝTÍ PLÍSNĚ Z NAŠICH DOMOVŮ. VÁŽNĚ JE TO TAKHLE JEDNODUCHÉ? A NENÍ UŽ NA TRHU PŘÍPRAVKŮ PROTI PLÍSNÍM PŘÍLIŠ?

Proč jste se zaměřil zrovna na řešení plísní?

Protože to velmi úzce navazuje na naši specializaci Energetické sanace vlhkého zdiva a protože se s tímto problémem potýká většina z nás a veškerá doporučení končí tím, že zeď máme postříkat některým z chemických přípravků proti plísním a více větrat. Jenže tyto chemické prostředky odstraní jen stávající projevy plísně – neodstraní příčinu jejího vzniku, takže toto kolečko absolvujete po nějaké době znovu a znovu. A dýchat doma látky z těchto chemických postřiků našemu zdraví ani životnímu prostředí rozhodně neprospívá.

Dýchání sporů z plísní a chemických postřiků není zdravé pro nás, natož pro naše děti. Proč jim alespoň doma nezajistit zdravé prostředí? Pokud už jste někdy malovali, zvládnete sami i aplikaci bioklimatické stěrky.

Komerční prezentace

Nestačí tedy doma pořádně větrat, aby plísně vůbec nevznikaly?

Samozřejmě, že správně vytápěné a větrané místnosti jsou základem prevence, nemusí to však stačit. Rozhodující je, jaká je teplota povrchu zdi. Často se setkáváme s problémy třeba v koupelnách, kde je vysoká vlhkost a problematické větrání, nebo v kuchyních, kde se kromě vlhkosti potýkáme také s nejrůznějšími pachy, např. při vaření. Právě vlhkost a nízká teplota zdi jsou živnou půdou pro plísně a spory. A to nemluvíme o suterénních prostorech či o starých, často opuštěných objektech, kde mohou vlhkost a plísně napáchat obrovské škody.

Jaké jsou tedy rozdíly mezi bioklimatickými materiály a klasickými protiplísňovými postřiky?

První rozdíl je v tom, že bioklimatické materiály jsou ve formě omítky nebo stěrky, nejde o žádný sprej. A zadruhé jde o čistě přírodní produkt. Podstatné je, že tyto materiály umí zvyšovat teplotu na povrchu zdi a řeší tak příčinu vzniku plísní. Z 80 % je tvoří nerost zvaný klinoptilolit (druh zeolitu, který se např. v zemědělství přidává do podestýlek či přímo do krmiva, aby zlepšil zdravotní stav zvířat).

V čem je klinoptilolit tak výjimečný?

Například je prokán tolika kanálky a dutinami, že kdybychom je zkusili narovnat do plochy, 1 g tohoto nerostu zabere plochu 36 m². Do těch-

to kanálků zachycuje látky tuhého, kapalného i plynného skupenství na principu iontové selektivity. Dochází zde k výměně kationtů a výsledkem této reakce pak je, že tento nerost dokáže zcela pohlcovat širokou skupinu látek označovaných jako AOX – halogenové organické sloučeniny. V naprosté většině jsou to látky s toxickými nebo karcinogenními účinky, vznikající lidskou činností.

A jakým způsobem si poradí s plísněmi?

Díky schopnosti omezit metabolickou aktivitu mikroorganismů, čímž výrazně omezí podmínky pro vznik bakterií, plísní, kvasinek atd. Zároveň zvládne navázat vodu v množství více než 30 % své hmotnosti, tímto procesem se zahřát (tzv. inherentní exotermická reakce) a když nastanou v okolním prostředí vhodné podmínky, zase tu vodu ve formě vodní páry pustí ven. Na stěnách se tedy nesráží vlhkost, která je základní podmínkou pro vznik a růst plísní.

Vy jste ale mluvil i o odstranění pachů při vaření.

Ano, nebo třeba eliminace pachu cigaretového kouře. Tato schopnost je opět dána fyzikálními vlastnostmi tohoto přírodního nerostu, které jsem již popisoval (zachycení plynů v pórech klinoptilolitu, změna iontové vazby a tím i změna plynu samotného) a právě třeba v zemědělství je už roky běžně využívána. My jsme „jen“ tento unikátní nerost využili a vyrobili z něj omítku, která jeho vlastnosti kopíruje.